

Livet fortsätter

Tankarna gick hela hösten 2001 jag vill verkligen våga köra i egen regi på riktigt, men jag var helt klart osäker. Jag hade i och för sig fullt upp med mitt vikariat som idrottslärare och hockeymassör och jag älskade verkligen mina uppgifter, den uppmärksamhet och allt som hände. Jag kände att nu var chansen här och det var perfekt att våga hoppa, men oj vad skakis jag var.

Jag fick fortsatt vikariat på skolan under våren, men sen då vad ska jag göra sen jag vill, men jag vet inte om jag vågar. Då kom chansen min farbror Karl gick bort och eftersom min pappa redan var borta och Karl endast var förlovad, men inte sambo så fick jag ärva en summa pengar. Nu vågade jag hoppa och i samma veva så blev lägenheten vägg i vägg med min ledig. Jag vill ha den så jag till min hyresvärd och hans svar var lika tokig som han var ”bara du inte ska ha den som bordell så kan du få ta över den”. Min hyresvärd var helt klart speciell så det gällde att hitta rätt läge och fråga på rätt sätt för att få igenom sina önskemål.

Jag kom igång med verksamheten innan jag hade slutat på skolan och eftersom många redan visst vem jag var så gick det helt klart väldigt lätt att nå ut i vimlet. Skolan tar slut och nu är jag på fullt allvar heltidsföretagare för första gången helt klart läskigt, men jag vet att tack vare morbror Karls arv så ska det här gå runt för ett tag i alla fall.

Jag var redo nu kör vi!

Foten

När jag gick min utbildning på Bosön så hade jag gjort en praktikvecka på Foten i Tranås och jag insåg att här skulle jag ju helt klart kunna passa in och ägaren instämde helt klart. Butiken hade växt från den lilla butiken där jag hade gjort praktiken till en större butik en bit längre bort. Jag kunde ju ekonomi så jag fick ta hand om den biten, sen var det bara att lära sig allt annat från att serva kunder med deras behov av skor, göra lättare inlägg, renskriva kundkort och städa butiken. Det här det passade mig perfekt i kombination till mitt egna företagande och hockeyn helt enkelt PERFEKT!

Under min tid på Foten från hösten 2002 tills jag flyttade till Norrbotten hösten 2004 växte butiken till nästa steg med större lokaler, fler anställda och även ett dödsfall som skakade om oss rejält och som gjorde mig mera delaktig i butikens drift.

Jag minns så väl dagen då chefen ringer det var på påskdagen och berättar att hans anställda som precis kommit hem från en längre tids resa till Thailand med fru och vänner hade cyklat från Tranås till sin stuga och hade blivit påkörd av en bil. Han var död direkt när han hade slagit huvudet i en sten, även chauffören hade dött men hennes man som satt bredvid hade klarat sig. Det hela fick vi veta var väldigt märkligt ingen som vet riktigt vad som hade hänt. Livet är skört det finns inget annat att säga.

Från att ha varit några timmar, till flera timmar under 6 veckor skulle jag gå ner igen till några timmar, men eftersom läget blev akut så blev min tid mer eller mindre halvtid tills jag slutade.

Fullt ös

Det var oerhört roligt att vara egenföretagare med ett komplement som timanställd och så på detta hockeymassör. Jag hade verkligen fullt upp. Vad mer kunde jag önska mig?

Jag hade roligt, jag hade kunder och jag växte som företags- och hockeyTina rejält, men privatTina hon fanns i stort sett hela tiden i sin garderob villig att komma ut. Min tid gick åt att vara företagare, vara i butiken eller i ishallen så det blev inte så mycket tid kvar för något annat och under den tiden var det helt ok tycker jag även om alla lördagskvällar var i min ensamhet under största tiden, men jag kunde alltid se fram emot en söndagsmatch och då var jag alltid åter på banan igen.

Det var oerhört roligt att bli uppskattad i mina roller, men det var som sagt var sällan någon efterfrågade privatTina för äventyr och upplevelser. Jag kände väldigt många människor, men inte många hade tid privat och för mig blev det helt klart lätt att fastna och acceptera att mer än så här får jag inte här.

Jag älskade Tranås för den staden är väldigt fin och folket är trevliga, men jag kände att här är ändå inte hemma och hur jag än försökte så kunde jag inte få ner mina rötter i jorden. Jag hade försökt flytta mina rötter då jag åkte till Örnsköldsvik och även när jag var till Lidingö att nu kommer något nytt att hända och jag kommer att flytta, men hela tiden drogs jag tillbaka till Tranås. Jag var helt enkelt inte färdig med stan och folket ännu och det tog mig 14 år innan jag äntligen eller tyvärr sa tack till en stad som givit mig oerhört mycket erfarenhet för resten av livet.

Tranås

Jag tänker tillbaka på min tid i Tranås 14 år det är inte illa från en liten osynlig människa till egenföretagare/butiksbiträde och hockeymassör. Jag kan bara säga att det är helt klart en stor förändring. Att jag under åren blivit uppsagd, sagt upp mig, varit med om omställningar och nedläggningar, studerat, varit arbetslös och sprungit i väggen är rätt otroligt om jag själv får säga det. Under dom 14 åren hann jag verkligen med en rejäl rivstart och utveckling från en osynlig prick till någon som många kände till det var helt klart en häftig känsla för både kropp, knopp och själ.

Här dök jag upp en decemberdag -89 på en intervju på Posten och så tar jag mitt pick och pack till en helt främmande stad och nu ja nu var det dags att på allvar lämna denna underbara stad. Mitt kapitel här var klart!

Boden här kommer jag!

Så hade kärleken äntligen hittat mitt hjärta på allvar och jag kände att nu var jag redo, nu var det dags. Så jag packade mina väskor och sa adjö till något jag kände att jag var helt klar med. Det var dags för ett nytt äventyr för den här fröken och jag var redo att bli sambo.

Boden var min näst anhalt och en ny erfarenhet som sambo. Helt klart något nytt och helt klart inte lätt och helt klart inget jag ska skriva om så mycket här mer än vissa delar för att ta hänsyn och för att det är privat inte personligt.

Ny stad, nya människor och inte en kotte som jag kände det var som att rycka undan mattan för mig igen. Jag hade ju varit någon innan jag flyttade upp och nu vem var jag så här i det här nya? Det var inte lätt det är helt klart svårt, rejält svårt hur lätt jag än ville att de skulle vara.

Jag förstod efter ett tag att den personlighet som var viktigast fanns kvar i garderoben och den hade inte någon stark och trygg plattform att stå på. Ingen visste vem jag var inte hellre jag, men nu var jag här.

Nytt kapitel

Det gällde att hitta fotfäste och bygga kontakter. Det gällde att bygga upp min trygghet i en tvåsamhet och familj. Det gällde att hitta ett jobb för vår försörjning. Det gällde att trivas och må bra. Det gällde oerhört mycket då jag stängt dörren för jag var helt klar det här vill jag verkligen satsa på.

Första tiden kom bara jag och ett gäng lådor med det allra viktigaste för vi hade inget nytt utan jag flytta bara in. Sen blev det att åka ner och hämta mina saker och sätta dom i förvaring tills vår lägenhet dyker upp. Vi får en 3a i huset snett mitt emot, men vi vill hellre ha en 4a i huset mitt emot. Det är olika hyresvärdar så det blir lite flytt på flytt för när vi ska till att flytta in i 3an så får vi veta att en fyra nu är ledig och vi kan få den. Så vi flyttar in i 3an för 4an är inte ledig ännu och under ett par månader bor vi med kartonger högt och lågt och packar upp minimalt bökigt rejält, men tiden gick och så var det dags igen. Hej och hå säger jag, men så skönt det blev i 4an där vi trivdes jättebra.

Jag börjar plugga på Miroi ett utbildningsföretag för att göra något och så klev jag in på Step In i Boden och berättade att här fanns jag och så fick jag börja köra vattengympa och blev även ansvarig på vattensidan innan jag fick kicken.

Många säger att arbetsförmedlingen inte kan fixa jobb, men i mitt fall har jag flera gånger fått bra hjälp och i februari 2005 efter ett möte med min handledare så ringer hon upp mig. Du jag vet om ett företag som behöver någon inom ekonomi och jag vet att det inte är det du egentligen vill, men vill du träffa dom? Vad säger man? Jo, visst får dom det och strax efter ringer telefonen och dagen efter är jag på intervju och dagen efter det så börjar jag en dryga 7 års anställning hos J&B Elinstallationer i Boden. Inte hade jag tänkt tillbringa så lång tid där, men ibland gäller det att arbeta flexibelt för att det ska fungera med resten av livet och jag är nöjd.

Egna vänner

För mig var det svårt att hitta egna vänner med ett arbete med bara manliga kollegor och jag lyckades inte heller hitta några via mitt jobb på Step In. Det var svårt och dom flesta verkade även här inte ha tid och lust att ta in nya vänner i sina vänkretser. Jag kunde känna mig lite udda och besvärlig när man väljer att själv vilja dra ner sin heltid till en deltid för att på nytt försöka sig på företagandet. Vem tror du att du är egentligen? Jo, det är sant den känslan fick jag flera gånger jag är bara ärlig.

Jag hade försökt hitta mig själv utan att vara egenföretagare, men jag hade inte lyckats så bra och jag saknade den biten eller den identiteten väldigt mycket. Jag var inte van att vara familjemänniska och göra det en familj brukar göra eller har förmånen att göra och det kändes som om jag hamnade utanför eller så kanske jag satte mig själv utanför. Det var inte naturligt för mig så det var helt enkelt svårt.

Jag drog ner min tid och jag började lite lätt köra igång mitt företagande. Jag hade träffat en härlig kollega och i samma veva skapade vi ett nätverk som idag är Föreningen Friskvård & Hälsa, men det var inte alla som tyckte om det jag gjorde så att bli egenföretagare passade inte ena chefen på Step In så jag kickades ut. Det är inte var dag man får sparken, men det var ju också en erfarenhet som gav mig en bra referens i livet och jag vet att jag gick helt klart vinnande ur situationen. Det kändes bra att våga och stå för den jag var och det jag gjorde och inte bara lägga sig som en matta under någons fötter.

Nu äntligen började jag hitta formen på mig själv och jag började hitta flera likatänkande eller tänkande inom hälsobranschen som jag brann för och det var viktigt för mig. Jag fick gå utbildning genom Priorum som heter Coacor och sen fortsatte jag även med en Säljutbildning och jag säger bara TACK! Det var grymt bra utbildningar och jag fick många härliga kollegor som jag än idag har kontakt med och som gör mitt liv så mycket bättre här i underbara Norrbotten.

Jag fick även gå en utbildning i ”Styrelsearbete för kvinnor” och i den ingår praktik under ett år i en styrelse och vilken väljer jag eller önskar och lyckas få ett ja hos jo Luleå Hockey. Jag var så glad och det var så pirrigt och vad ska dom säga jag har ju mitt hjärta hos FBK!!!! Det var ett härligt år av lyssnande och veta saker som jag inte fick säga ett knyst om och le när jag läste tidningen och veta att jag visste något annat eller visste något mer, men inget fick säga.

Nätverk/Förening

Jag hade träffat en kollega och vi hade många likadana tankar om nätverkande och behovet av kollegor. Vi startade upp nätverket och fick stor hjälp av Bodens Kommun och andra nätverkare. Vi blev ett 60-tal intresserade i nätverket när vi kom igång, men när vi valde att göra det hela till en förening så krympte antalet, men vi är snart åter över 60 strecket med en seriös förening se mera på www.friskvard-halsa.se.

*Nya människor, nya möten, nya kollegor och även
nya vänner dök upp och jag började hitta lite formen
i vem jag var igen eller? Men så var det dags!
40-årskrisen kom på besök!*